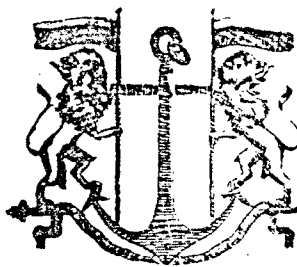

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЪСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ ВЪ МЪСЕЦА
Обикновено на 10, 20 и 30 числа

Цѣна на вѣстника за година е
2 лева.

Отдѣленъ брой 5 ст.

Имеа, статии, пари и сичко що е за вѣстника се праща до Градско-Общинското Управление въ Варна.

За обявления се плаща за дума:

На първа страница 3 стот.
„ втора страница 2 „
„ трета и четвърта страница . . 1 „

По случай 2Май, Тезоимения денъ на Негово Ц. Височество Прѣстолонаслѣдника Князь Борисъ Търновски, мѣжду г. Кмета Кърджиевъ, Княза и Прѣстолонаслѣдника сж размѣнени слѣднитѣ поздравителни телеграми:

„Кмету — Варна

Сърдечно благодаря Вамъ и на Варненци за любезнитѣ поздравления по случай имения денъ на Възлюбления Ми Сипъ Борисъ.

София 3/V 903 г.

Князътъ“

„Kmet Kardjief — Varna

Blagodaria na Varnenci i vam за pozdravleniata.

Ebental, 3/V 903.

Boris Tirnovski“

„София

Негово Царско Височество Българский Князь Фердинандъ I-й

По случай Тезоименний денъ на Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдника Княза Бориса Търновский, щастливъ съмъ да поднеса прѣдъ Вашитѣ сжжни поздравленията на Варненци, както и моитѣ, и благопожеланията за щастливото и дългоденствено Ваше царуване.

Да живѣе Негово Царско Височество любимия Прѣстолонаслѣдникъ Князь Борисъ. Живѣйте и Вие Ваше Царско Височество!

Варна, 2/V 903 г.

Кметъ: Кърджиевъ“

„Ебенталъ

Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдника Князь Борисъ Търновский

По случай Тезоименний денъ на Ваше Царско Височество щастливъ съмъ да поднеса Вамъ поздравленията отъ страна на Варненци, както и моитѣ, и благопожела-

нията за щастливъ и дългоденственъ животъ, за благото на любимото ни отечество.

Варна, 2/V 903 г.

Кметъ: Кърджиевъ“

Варненското Градско Общинско Управление обявява, че издаденото отъ Императорския Новорусийски Университетъ въ Одесса свидетелство No 1946 отъ 28 VIII-1885 год. на Георги Николаевъ изъ гр. Шуменъ, е изгубено въ врѣме наводнениято въ гр. Варна на 11 Августъ 1899 година.

ИЗВОДЪ

отъ

рѣшенията на Варнен. Град. Общински Съветъ.

12 и 13 Ноември 1902 г., извънредни засѣдания.

264. Отъ първий Януари 1902 г., общинскитѣ служаци: Помощникъ Бирника, Общин. Библиотекаръ и Надзирателя на житната борса, повеже боравятъ съ суми и общински имоти, да прѣставятъ имуществена гаранция, както слѣдва: Помощ. Бирника 2500 лева, Библиотекаря 1000 лева и Надзирателя на житната борса 500 лева.

265. Да се отдаде общин. здание, въ което се помѣщава Т. П. Станция още за една година на сжщата за 5500 лева, като се изхвърлятъ задълженията на общината въ чл. IV отъ контракта.

266. За избѣгването всевъзможни неприятности, които обикновено се случаватъ мѣжду наднавачитѣ при явно наднаване, прие се прѣдложението на г. Кмета, што отдаването на общин. имоти за прѣзъ 1903 година да стане чрезъ тайно наднаване (съ офертъ).

271. Заявлението на Варненецъ Салимъ Х. Ахмедовъ, съ което моли да му се опроси наложената му съ постановление № 307/901, глоба 30 лева, за нарушение правилникъ, като не основателно се оставя безъ послѣдствие.

276. Освобождава се имота на Стойко Атанасовъ, съ който гарантира на Димитръ Атанасовъ за дължността финансовъ агентъ при общината, като напълно издълженъ.

277. Заявлението на лейтенантъ при Флота Бошковъ, съ което моли да му се отстъпи съ една не голѣма наемна цѣна празното мѣсто около карантината, посрѣдъ което мѣсто се намира пограничния воененъ постъ № 5, съ цѣлъ да го разработи и разсади съ овощни дръвчета и пр., се оставя безъ слѣдствие.

278. Заявлението на Варненецъ Мардукъ Хайрабедовъ, съ което моли за напрѣдъ, да му се разрѣши да приготвява и продава хлѣбъ франзели съ тѣжестъ 1/2 килограмъ, оставя се безъ слѣдствие.

279. Заявлението на Варненецъ Димитръ Георгиевъ, съ което моли да му се отстъпи празното градско общинско мѣсто и то безплатно, като бѣденъ, за построяване върху му къща, се оставя безъ слѣдствие.

280. Освобождава се гаранцията на Ат. Д. Вангеловъ дадена за длъжността финансовъ агентъ при общината, която заемаше до 31 Юлий 1902 г.

281. Прѣдъ видъ крайната бѣдностъ на Варненскитѣ опълченци, отпуша се сумата 30 лева, за изплащане прѣвоза на вѣщитѣ имъ отъ гр. Габрово до с. Хасътъ за отиването и връщането имъ по случай Шипченскитѣ тържества, която сума се изпрати на г. Варненскій Окръженъ Управителъ за прѣдаването ѝ по при надлъжностъ.

282. Заявлението на Варненеца С. Радоиковъ, съ което моли да му се позволи да застрои една барака върху общинско мѣсто въ Ш уч., мѣстността „Кара-Боклукъ“, въ която да кръчмарува, прѣдъ видъ рѣшението № 17/902 г., оставя се безъ слѣдствие.

283. Заявленията на Варненскій търговецъ Н. А. Х. Димитриу, съ които моли да му се позволи да построи върху 1000 кв. метра общинско мѣсто една дъсчена барака до желѣзо-пътната станция за екладране солъ, прѣдъ видъ рѣшението № 71/902 г., въ което изрично е казано, щото построяването на каквито и да било бараки изъ града да не се позволява, оставя се безъ слѣдствие.

284. Молбата на Д. Ралчевъ, повѣренникъ на Н. Дафиновъ, вх. № 9110-902 г., съ която моли да се прѣде въ бюджета за 1903 г. изплащането дългътъ на общината къмъ Н. Дафиновъ по изпълнит. листъ № 876-902 г., понеже при гласуването на бюджета за 1903 г. има прѣдвиденъ параграфъ, се оставя безъ слѣдствие.

285. Заявлението на Варненеца Никола Стефановъ, съ което моли да му се подари едно празно общинско мѣсто въ г. Варна, върху което да построи къща, като крайно бѣденъ, слѣдствие на това, че не веднѣжъ съвѣтътъ се е произнасялъ по този въпросъ, щото да се не отетживатъ и подаряватъ общински мѣста на когото и да било, оставя се безъ слѣдствие.

286. По заявлението на Варненскитѣ жители, притежатели на магазини въ гр. Варна, за помѣщение на зърнени производения, подъ вх. № 9780-902 г., съ което молятъ, щото общината да не позволява на търговцитѣ жигари, складирането зърнени производения върху общински мѣста, защото въ такъвъ случай страдали тѣхнитѣ интереси, като магазинитѣ имъ оставали не наети; Съвѣта за разрѣшението на този въпросъ, како зе прѣдъ видъ, че общинския бюджетъ за 1903 г. се приключи и съ такси отъ наемъ на общински мѣста и че при туй финансово положение на общината е немислимо да не се зема такса, не уважи заявлението на Варненскитѣ търговци житари и разрѣшава отдаването подъ наемъ на общински мѣста за складиране само на храни, срѣщу 3 лева такса на квадратенъ метръ за срокъ 3 мѣсеца,

ПОЛЕЗНИ СЪВѢДЕНИЯ

Борбата съ охтиката като съ народна болестъ.

(Продължение отъ брой 10).

Разбира се, несправедливо би било да се отрича, че санаториитѣ принасятъ извѣстна полза. Но въ всѣки случай тѣ не могатъ да се признаятъ за радикално срѣдство въ борбата съ охтиката. Тѣ сж сжщо такъвъ палиативъ, както и лѣкуването изобщо. Ние мислимъ, че ако въ Германия се забѣлѣзва намаление на смъртноста отъ охтика (въ Берлинъ прѣзъ послѣднитѣ 10 години тази смъртоносностъ се е намалила почти съ 10%, то това зависи не отъ сжществуването санатории, а отъ общитѣ хигиенически мѣрки, които способствуватъ за подобрене условията на живота.

Санаториитѣ сж резултатъ на крайното увлѣчение отъ бактериологията, която приписва на заразата прѣобладаваща роля въ заболяванията. А на съпротивлението

ѝ отъ страна на организма се е гледало като на второстепенно нѣщо. Оттукъ е възникнало и онова гонение на болестотворнитѣ зародиши. Тѣхъ се стремятъ, да изловятъ навсѣждѣ, гдѣто само е възможно, и да ги унищожатъ. Поради това изолацията и дезинфекцията се поставятъ на пръвъ планъ

Сега вече почватъ да се разнасятъ гласове противъ извѣнмѣрното увлѣчение отъ бактериологията. Захващатъ вече да посочватъ, че е невъзможно да се изловятъ и унищожатъ всички болестотворни зародиши. поради което трѣба да се обърне внимание върху отстраненето на ония условия, които способствуватъ за отслабване на човѣшкия организмъ и съ това намаляватъ неговата съпротивляемостъ на заразата.

Оздравяне условията на живота на човѣшкото общество и личната хигиена сж най-можщи срѣдства противъ всѣкакви заразители болести изобщо, и противъ охтиката частно. Къмъ това именно трѣба да се насочи нашата борба съ охтиката като съ народна болестъ

Борбата съ заразата, отъ една страна, и оздравяне условията на живота, отъ друга, прѣдставяватъ отъ себе си голѣма разлика. Когато първата се поставя на пръвъ планъ, то се взематъ мѣрки при всѣко избухване на нѣкоя заразителна болестъ. Назива се, да речемъ, епидемия отъ коремненъ тифусъ. Почва се борба съ него. Усердно се изолдирватъ болнитѣ, дезинфекциратъ се помѣщения и различни вѣщи, болницитѣ се прѣпълватъ съ болни, медицинскитѣ персоналъ се усилюва, храненето пари се увеличава. Коремниятъ тифусъ утихналъ, но дефтеритътъ се усилилъ. Огново изолация, дезинфекция, увеличение медицинския персоналъ, прѣпълване болницитѣ. Дифтеритътъ се замѣнилъ съ скарлатана, скарлатината съ сипаница, възвратенъ или сипенчевъ тифусъ и т. н. По тоя начинъ се създава безкрайна верига отъ различни епидемии, за които се харчатъ все нови и нови срѣдства, безъ да се принася въ сжщностъ полза на населението.

Ако прослѣдимъ за нѣколко годни смъртноста и заболяемостта отъ различнитѣ заразители болести, то ще се убѣдимъ, че при подобенъ начинъ на борба тѣ не показватъ наклонностъ къмъ понижение. Ако една година умиратъ по-вече отъ дифтеритъ и по малко отъ брусница или скарлатина, то на другата година ще видите обратна пропорция. Поради това общата смъртноста на заболяем съ си остава все една, а грамадниятъ трудъ по борбата съ епидемитѣ пропада безплодно и лѣкаритѣ постоянно се въртятъ въ омагьосанъ кръгъ.

Съвсѣмъ други резултати ще се получатъ, ако се взематъ общи санитарни мѣрки за оздравяне на извѣстна мѣстностъ и ако се стремимъ да првичимъ населението да се подчинява на исканията на хигиената. Уничтоженето вѣднитѣ условия не само намалява възможността да се развиватъ болестотворнитѣ зародиши, но прѣпятствува така сжщо на ослабването на човѣшкия организмъ и повишава неговата съпротивляемостъ на заразата. Увеличава се числото на хората, тѣлото на които се противи на развиването въ него различни микроорганизми. Болестотворнитѣ зародиши на брусницата, сипаницата, дифтерита, различнитѣ тифусе и пр., не намиратъ въ него почва благоприятна за тѣхното развитие. Поради това вземането общи санитарни мѣрки и личната хигиена оказватъ влияние върху намаление заболяемостта и смъртноста отъ различнитѣ заразители болести. Въ това се състои и тѣхното сжщественно отличие отъ борбата съ епидемитѣ, въ видъ на изолация и дезинфекция. Съ това най-послѣ можимъ да си обяснимъ защо въ Англия, гдѣто отдавна е обърнато вече внимание върху общитѣ санитарни мѣрки и върху разпространенето здрави понятия за личната хигиена между населението, умиратъ по-малко хора отъ охтика, нежели въ Германия, гдѣто борбата съ тѣзи болестъ се води прѣдимно съ помощта на санатории.

Ние знаемъ, че охтиката намира благоприятна почва въ ослабения организмъ. Различнитъ остри заразителни болести изтощаватъ човѣшкото тѣло и то става по-способно къмъ възприемане туберкулознитъ бацили. Слѣдовително мѣрките, които прѣчатъ за разпространението на всички изобщо заразителни болести, служатъ заедно съ това и за намаление на охтиката. Поради това за борба съ тази болестъ, ще бждатъ най-дѣйствителни ония мѣрки, които способствуватъ за намаление на всички изобщо заразителни болести.

Така сжщо охтиката, като народна болестъ, прѣдпичко изисква земането общи мѣрки, които подобряватъ условията на живота на населението и го учатъ да се подчинява на правилата за личната хигиена.

Нѣма съмнѣние, че главенъ проводникъ на хигиената въ живота е лѣкарътъ. Огъ него въ значителна степенъ зависи осъществяването на различни санитарни мѣрки. Той така сжщо трѣба да служи за проводникъ на изискванията на личната хигиена между населението. Поради това той трѣба главно да се погрижи, щото здравозапазването на населението да се подобри.

За да се унищожи владѣщата у насъ антисанитария, необходими сж убѣдени лѣкари; необходимо е, щото тѣ да вѣрватъ, че е възможно оздравяването на населенитъ мѣста и при сжществуващитъ условия; необходимо е да поставятъ хигиената по-високо огъ лѣкуването.

Намъ се струва, че сега медицинското образование въ това отношение страда огъ голѣмъ недостатъкъ. Въ медицинския факултетъ студентътъ изучава болния и различнитъ органи, съ заразителнитъ болести. Учатъ го да ги разпознава, да ги лѣкува, да прописва лѣкарства. Мѣжду другото съобщаватъ му и за причинитъ на болеститъ и тѣхната профилактика. Но въ съврѣменното медицинско образование на тази послѣдната се отдѣля твърдѣ скромно мѣсто. Сжщото трѣба да се каже и за хигиената. Студентътъ е длъженъ да изучи такава маса собствено медицински науки, щото тѣ просто да удавятъ съ своята обширность и въ неговитъ познания остава едно съвсѣмъ мѣничко мѣстенце за хигиената. Поради това той неволно почва да поставя разпознаването на болеститъ и приписването рецепти по високо огъ прѣдупрѣдителнитъ мѣрки.

Азъ помня колко силно се интересувахъ моятъ единакурсникъ огъ чисто медицинскитъ науки: терапията, хирургията, фармакологията и др. т. и колко малко ги привличаха физиологията и хигиената. Върху тия послѣднитъ се обрѣщаше внимание прѣдимно прѣдъ экзаменитъ. Колко много врѣме харчехме ние за изслѣждане болни и историята на болеститъ и колко малко употрѣбяхме за изучаване хигиеническитъ способности за изслѣждане и за въпроса относително прѣдупрѣждаване на болеститъ!

Учащитъ се, разбира се, не могатъ да се обвиняватъ за тази твърдѣ едностранчива насока. Това се обуславя огъ постановката на съврѣменното медицинско образование, което се стреми прѣдимно да лѣкува, а не да прѣдупрѣждава болеститъ.

На латинската кухня човѣчеството е платало голѣма данъ. Но сега вече вѣрата въ нейната дѣйствителность значително се е намалила. И не можемъ да се съмнѣваме, че за това много сж спомогнали лѣкаритъ за бѣднитъ. Тѣмъ най-често се падатъ случаи да се убѣждаватъ въ безсилнето на латинската кухня. Тѣ сж врагове на тая послѣдната и заедно съ това — добри съюзници на хигиената. Благодарение главно на тѣхъ става лесно значението на доброто жилище, на храната и пр. за запазване здравнето на населението. Благодарение тѣмъ се изясняватъ така сжщо и недостатѣцитъ на съврѣменното медицинско образование, на неговото едностранчиво увлѣчение въ лѣкуване и прѣнебрѣгване на хигиената.

Който самъ не е изпитвалъ, той мжно може да си прѣдстави въ какво тежко положение попада лѣкарътъ,

който току шо е свѣршилъ курса и почва да се занимава съ практика между сиромашията. Въ врѣме на ученето той се проникналъ огъ убѣдението, че латинската кухня има грамадно значение при лѣкуването на различнитъ болести. Но практиката опровергава това убѣждение на всѣка крачка. Той е принуденъ постоянно да слуша: „лѣкарството не помага“. Постепенно, подъ влиянието на подобна практика, у него се развива силенъ скептицизмъ, вѣрата въ лѣкуването се смѣнява съ недовѣрие. Малко по-малко той се убѣждава, че трѣба наново да се учи, да се приспособява къмъ оная срѣда, въ която е попадналъ.

Латинската кухня има значение за състоятелнитъ хора. Лѣкарството за бѣднитъ—това е хигиената. Поради това на лѣкаритъ за бѣднитъ е най-потрѣбна тая послѣдната наука. И само при съдѣйствието на хигиената е възможна сжщинска борба съ охтиката, като съ народна болестъ.

А К Т Ъ

Днесъ, 1-й Май 1903 год., долуподписаний Кметъ П. Кжджиевъ на Варненската Градска Община, заедно съ Помощи. Кмета: Т. Раевъ и Зафиръ Ф. Зафировъ, въ приѣстствето на за бирника Петръ М. Богоевъ, и контролъора П. М. Богоевъ произведохме ревизия върху операциитъ извършени огъ бирника за врѣме огъ 1-й Априлий до 30-й сжщий 1903 г. и намѣрихме:

1) Че всичкитъ постжпили и изразходвани суми сж редовно записани по книгитъ и тия послѣднитъ, сравнени, се съгласуватъ по мѣжду си и съ расходи-оправдателни документи, съгласно указанията въ правилника за счетоводството и дѣловодството на градскитъ общински управления;

2) Че, като се спаднаха изразходванитъ суми, споредъ книгитъ и документитъ, огъ постжпленията, показани въ квитанционната книга, оказа се наличностьта вѣрна, споредъ както е показана въ касовата книга и въ монетаря, а именно:

Въ злато	—	лева	—	ст.
„ сребро	46970	„	—	„
„ мѣдни	—	„	33	„

3) Че неповърнатитъ въ депозитъ и на хранение суми и вещи се оказаха на лице, споредъ както сж записани въ депозитната книга, а за повърнатитъ прѣзъ изтеклия мѣсець намѣриха се редовни и разрѣшенни и разписки.

Прилага се една равномѣтка.

Ревизионна комисия:	}	Кметъ: П. А. Кжджиевъ
		Помощи. на кмета: Т. Раевъ
		З. Зафировъ
		за Бирникъ,
		Общ. Контролъоръ: П. М. Богоевъ

Министерство на Вжтрѣшнитъ Работи

Отдѣление Административно полицейско

О К Р Ж Ж Н О

№ 1475.

София, 10 Априлъ 1903 година.

До Г. Г. Окржжитъ Управителю

Главната дирекция на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ, съ отношение огъ 2-й того подъ № 996, съобщава, че твърдѣ често били огрѣзвани и отнасяни огъ

населението по нѣколко метра отъ телеграфнитѣ или телефоннитѣ жици.

Напоследъкъ. при едно издирване, въ нѣколко къщи на едно село били намѣрени парчета отъ телеграфна и телефонна жици. Главната дирекция прѣдполага, че тѣзи (намѣренитѣ) жици сж крадени отъ телеграфнитѣ и телефонни линии, защото таква въ пазаря почти не се намиратъ за проданъ, па. и да се намиратъ, селенитѣ. при високата имъ цѣна — 4—5 лева килограма — едва ли би отишли да си купятъ.

Велѣдствие горѣвзложеното, като напомнявамъ окр. прѣдписания, отъ 9 Априлъ и 6 Май 1886 год., 10 Май 1888 год. и 29 Ноември 1900 год. подъ № № 2914, 3622, 5000 и 11980, прѣдлагамъ на г. г. окръжнитѣ управители да се разпоредятъ да се обяви на населението, че за напрѣдъ ония лица, у които се намѣри телеграфни или телефонни жици, ще се прѣдаватъ на сждъ за кражба, ако не докажатъ отъ гдѣ сж се снабдили съ тѣхъ, и да заповѣдатъ на подвѣдомственитѣ си полицейски и общински власти да слѣдятъ, особено по селата, и шомъ съзратъ такива жици въ частно употребление, да прибиратъ последнитѣ и съставятъ нужния актъ, за

прѣдаване виновницитѣ подъ сждъ.

(под.) за Министра Главенъ Секретаръ: Т. Васильоаъ, Началникъ на отдѣлението: Г. Симовъ.

ВѢДОМОСТЪ

За числото на исклания добитъкъ въ Варненската
Гр. Общ. скотобойна

за прѣзъ мѣсець Априлъ 1903 год.

Овцѣ	Кози	Агнета	Ярета	Волове	Крави	Биволи	Гелета	Свини	Всичко	Забѣлжана
12	—	12301	5469	229	23	10	10	18054		

гр. Варна, 1-й Априлий 1903 год.

за Варненскій Град. Ветеринаренъ Лѣкаръ: П. Бичевъ.

РАВНОСМѢТКА

за състоянието на касата на Общинското бирничество при Варненското Градско Общинско Управление при мѣсечната ревизия за м. Априлъ 1903 год., произведена на 1 Май 1903 год.

Да дава

Да зема

No. по редъ	Кому и за какво	Сума		No. по редъ	Отъ кого и за какво	Сума	
		лева	ст.			лева	ст.
1	На наличността съгласно касовата	46970	33	1	Отъ изплатени заплати непрѣкарани на		
2	„ депозитнитѣ суми	44995	17		расходъ	8112	96
3	„ запорнитѣ суми	1738	98	2	„ расходитѣ за 1900 и 1901 г, съгласно		
4	„ държавното съкровище за данъка върху				расходитѣ за 1900 и 1901 г, съгласно	80715	45
	„ държавното съкровище за данъка върху			3	„ расходитѣ за 1900 и 1901 г, съгласно		
	„ държавното съкровище за данъка върху			4	„ расходитѣ за 1900 и 1901 г, съгласно		
5	„ сжщото за врѣмнина за сжщото врѣме	5079	98	5	„ наличностъ въ Бълг. Народна Банка	8585	37
6	„ сжщото за пжтна повиностъ, събрана	1008	76	6	„ „ гербови марки	128	60
	„ сжщото за пжтна повиностъ, събрана			7	„ „ общинската каса	3094	24
7	„ общинската каса за общинска врѣмнина	1712	—	8	„ расходитѣ за посрѣщането на Рус-	2549	55
	„ общинската каса за общинска врѣмнина			9	„ аванси срѣщу заплати	1450	34
8	„ държавното съкровище за данъка върху	1025	34				
	„ държавното съкровище за данъка върху						
9	„ държавното съкровище за данъка върху	3205	2				
	„ държавното съкровище за данъка върху						
10	„ общинската каса за глоби, одържани	35	—				
	„ общинската каса за глоби, одържани						
11	„ държавното съкровище за врѣмнина,	641	89				
	„ държавното съкровище за врѣмнина,						
12	„ Общинската каса за врѣмнина, одър-	641	29				
	„ Общинската каса за врѣмнина, одър-						
13	„ сжщата за глоби отъ служащитѣ прѣзъ	55	—				
	„ сжщата за глоби отъ служащитѣ прѣзъ						
14	„ обгербоване исплатени заплати непрѣ-	880					
	„ обгербоване исплатени заплати непрѣ-						
	„ сумитѣ на уволненитѣ войници	3278					
	„ сумитѣ на уволненитѣ войници						
	Сичко	107150	60		Сичко	107150	60

Гр. Варна, 1 Май 1903 г.

Ревизиона комисия:

Кметъ: П. А. Кърджиевъ

Пом. Кмета: Т. Раевъ

З. Зафировъ

и. д. бирникъ,

Контрольоръ: П. Богоевъ.